

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 1, параграф 2, буква б) от Директива 93/83/ЕИО на Съвета от 27 септември 1993 година относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторското право и сродните му права, приложими към спътниковото излъчване и кабелното препредаване ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не само излъчващата организация, но и доставчици на пакет сателитни програми, които съдействат за осъществяването на неделимото и единно действие по излъчване, извършват действие по използване, за което при всички положения те следва да са получили съгласие, единствено в онази държава, в която под контрола и отговорността на излъчващата организация, сигналите — носители на програма, са въведени в непрекъсната съобщителна верига, водеща до спътника и от него към земята, в резултат от което, вследствие на съдействието на доставчика на пакет сателитни програми в излъчването, не могат да се нарушат авторските права в държавата на приемане?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли понятието „публично съобщаване“, използвано в член 1, параграф 2, букви а) и в) от Директива 93/83/ЕИО на Съвета от 27 септември 1993 година относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторското право и сродните му права, приложими към спътниковото излъчване и кабелното препредаване, и в член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество ⁽²⁾, да се тълкуват в смисъл, че на доставчика на пакет сателитни програми, който оказва съдействие като отделен оператор при публично съобщаване чрез спътник и който групира по собствена преценка няколко криптирани сигнала с висока резолюция на свободно достъпни и платени телевизионни програми на различни излъчващи организации и предлага на клиентите си срещу заплащане създадения по този начин самостоятелен аудиовизуален продукт, следва да бъде издадено специално разрешение от носителя на съответните права и по отношение на защитеното съдържание на включените в пакета свободно достъпни телевизионни програми, макар че в това отношение той така или иначе предоставя на клиентите си единствено достъп до такива произведения, които, макар и с по-лошо качество — със стандартна резолюция, са свободно достъпни за всеки в зоната на покритие?

⁽¹⁾ ОВ L 248, 1993 г., стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 134.

⁽²⁾ ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230.

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 12 май 2021 г. —
UI/Österreichische Post AG**

(Дело C-300/21)

(2021/C 320/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: UI

Ответник: Österreichische Post AG

Преюдициални въпроси

- 1) Присъждането на обезщетение съгласно член 82 от Регламент (ЕС) 2016/679 ⁽¹⁾ (ОРЗД) изисква ли наред с наличието на нарушение на разпоредбите на ОРЗД и ищецът да е претърпял вреди, или нарушението на разпоредбите на ОРЗД като такова само по себе си е достатъчно за присъждането на обезщетение за вреди?
- 2) Наред с принципите на ефективност и на равностойност съществуват ли и други изисквания на правото на Съюза по отношение на определянето на размера на обезщетението за вреди?

- 3) Съвместимо ли е с правото на Съюза становището, че условие за присъждането на обезщетение за нематериални вреди е да е налице следствие или последица от правонарушението, което или която имат поне известна тежест, надхвърляща причинените в резултат на правонарушението неприятности?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119, 2016 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 17 май 2021 г. от Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS срещу
определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 5 март 2021 г. по дело T-885/19,
Aquind и др./Комисия**

(Дело C-310/21 P)

(2021/C 320/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (представител: S. Goldberg, E. White, C. Davis, Solicitors)

Други страни в производството: Европейска комисия, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френска република

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени обжалваното определение,
- да установи основателността на исканията в първоинстанционното производство и да отмени Делегиран регламент (ЕС) 2020/389 на Комисията ⁽¹⁾ в частта, в която е приложен по отношение на жалбоподателите, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи, направени в производството по обжалване и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че поради липсата на възражения от страна на Парламента и Съвета Делегиран регламент (ЕС) 2020/389 на Комисията трябва да се счита за окончателен акт от деня на приемането му, а не от деня на влизането му в сила. Сам по себе си този регламент можел да бъде обжалван още преди да бъде публикуван. Поради това жалбоподателите считат, че Общият съд е приложил неправилно практиката на Съда относно необжалваемите актове.

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2020/389 на Комисията от 31 октомври 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 347/2013 на Европейския парламент и на Съвета относно указания за трансевропейската енергийна инфраструктура по отношение на списъка на Съюза на проекти от общ интерес (ОВ L 74, 2020 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgerichts (Германия), постъпило на 18 май 2021 г. —
CM/TimePartner Personalmanagement GmbH**

(Дело C-311/21)

(2021/C 320/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht